

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 31 marca 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie środków ratunkowych na statkach morskich.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 19 października 1965 r. w sprawie środków ratunkowych na statkach morskich (Monitor Polski z 1965 r. Nr 56, poz. 293 i z 1966 r. Nr 73, poz. 342) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 15:

- a) w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „250 BRT” zastępuje się wyrazami „300 BRT”,
- b) w ust. 3 w zdaniu pierwszym wyrazy „250 BRT” zastępuje się wyrazami „300 BRT”;

2) w § 22:

- a) w ust. 1 pkt 1 wyrazy „100%” zastępuje się wyrazami „50%”,
- b) w ust. 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„5) koła ratunkowe w ilości nie mniejszej niż:
 - a) 8 — jeżeli długość statku wynosi 60 m i powyżej,
 - b) 6 — jeżeli długość statku wynosi od 45 m, a poniżej 60 m,
 - c) 4 — jeżeli długość statku wynosi od 30 m, a poniżej 45 m,

d) 2 — jeżeli długość statku wynosi poniżej 30 m,

e) 1 — dla otwartych łodzi rybackich,

6) pasy ratunkowe — po jednym dla każdej osoby na statku oraz dodatkowe pasy ratunkowe dla wachtowych w ilości określonej przez urząd morski — jeżeli długość statku wynosi 21 m i powyżej.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Jeżeli na statku o długości 45 m i powyżej zainstalowanie wymaganych łodzi ratunkowych (ust. 1 pkt 1) jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, urząd morski w porozumieniu z PRS może:

- 1) zwolnić statek z obowiązku posiadania części wymaganych łodzi ratunkowych, pod warunkiem wyposażenia statku w dodatkowe pneumatyczne tratwy ratunkowe o nośności wystarczającej dla 50% osób na statku,
- 2) zwolnić statek posiadający niezatapialne komunikacyjne urządzenie pływające z obowiązku posiadania wymaganych łodzi ratunkowych, pod warunkiem wyposażenia statku w dodatkowe pneumatyczne tratwy ratunkowe

o nośności wystarczającej dla 100% osób na statku;

w takich wypadkach urząd morski może ograniczyć uprawnienia żeglugowe statku w określonych porach roku.

4. Z liczby kół ratunkowych wymaganych zgodnie z ust. 1 pkt 5 lit. a)—d) co najmniej:

- 1) 1 koło na każdej burcie powinno być zaopatrzone w linkę ratunkową o długości nie mniejszej niż 27,5 m,
- 2) 2 koła na każdej burcie powinny być zaopatrzone w pławki świetlne — jeżeli długość statku wynosi 45 m i powyżej,
- 3) 1 koło na każdej burcie powinno być zaopatrzone w pławkę świetlną — jeżeli długość statku wynosi poniżej 45 m.”;

3) dodaje się § 24a w brzmieniu:

„§ 24a. Na wniosek urzędu morskiego Minister Żeglugi

może w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców wyrazić zgodę na odmienne niż przewidziane w zarządzeniu wyposażenie w środki ratunkowe statków nowo budowanych i przebudowywanych oraz statków, których dotychczasowe przeznaczenie ma być zmienione — jeżeli względy konstrukcyjne lub eksploatacyjne to uzasadniają, a umowy międzynarodowe nie stoją temu na przeszkodzie”.

§ 2. Statki, które w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia znajdują się w eksploatacji, powinny być dostosowane do wymagań zarządzenia nie później niż w ciągu 2 lat od dnia jego wejścia w życie.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: *J. Burakiewicz*